

РЕШЕНИЕ

№ 8162

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в публично заседание на 19.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **11103** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на М. Т. Т., гражданка на Р. Т., родена на 02. 05. 1962 г., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № IST25024445V от 03. 10. 2025 г. на ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Т..

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че оспорения отказ е немотивиран, като не са ясни причините, поради които е отказано издаването на виза. Не са спазени изискванията за форма на акта, както и че същият не е съобразен с представените доказателства. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Не претендира разноските по делото.

Ответникът - ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Т., не взима становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят М. Т. Т., гражданка на Р. Т., родена на 02. 05. 1962 г., е подала на 19. 08. 2025 г. искане в Генералното консулство на Република България в И. - Т., за получаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България. Като цел на пътуването е посочено – търговски представител на регистрирано в БТПП търговско представителство на чуждестранно юридическо лице.

На 03. 10. 2025 г. Т. получила отказ за издаване на виза /стр. 40/ по образец, като в основанието за отказа е посочено – чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, като е посочена и допълнителна забележка – „Ф.. регистрация на ТД, целяща заобикаляне изискванията на ЗЧРБ. П.. От апликанта адрес не се

ползва и е фиктивен. Р. На ТП е осъществена с посредн. На адв. Н. Р., която е засичана нееднократно в регион Ст. 3. във връзка с аналогична дейност, като при всички случаи следва нарушаване на ЗЧРБ. В момента на установ. в региона, във връзка с настаняването си, аплик. ползват услугите на хотел в [населено място] и не пребив. на посочения адрес в [населено място].“

С жалба от 17. 10. 2025 г. по описа на ответника, жалбоподателката е оспорила отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят М. Т. Т., гражданка на Р. Т., родена на 02. 05. 1962 г., е кандидатствала за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от ЗКС А. 3., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 6 / 13. 02. 2025 г. /стр. 42/ на генералния консул на Република България в И. и Заповед № 95-00-26 / 16. 01. 2025 г. на министъра на външните работи (стр. 45), поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D”, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, като представител на чуждестранно юридическо лице.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

В конкретни случаи обаче, е постановен отказ по искането за издаване на виза на чужденеца, но без яснота, какво е прието от административния орган и кои са конкретните мотиви. В случая не става ясно какви съмнения има относно целта на чужденеца, доколкото същата е ясно посочена, като търговски представител на чуждестранно лице, като няма никакви изложени мотиви относно истинността на изложените от чужденеца изявления.

Направената допълнителна забележка, също не може да се приеме за посочване на никакви мотиви, тъй като същата въвежда нови изисквания, каквито няма посочени в закона.

Съдът намира, тези изводи на административния орган за неправилни и незаконосъобразни.

Съгласно чл.30, ал.3 от НУРИВОВР, консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването се извършва по ред и в срокове, определени в инструкция на министъра на

външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална сигурност".

Видно от писмо рег. № УРИ 5377р-2606 / 29. 08. 2025 г. на началник група „Миграция“ при ОД на МВР С. 3., е изразено положително становище по искането за издаване на виза на жалбоподателката.

Във връзка с извършената съгласувателна процедура, по делото е представено писмо рег. № СЗ-31-4223 / 09. 09. 2025 г. на директора на ТД „НС“ – С. 3. (стр. 76-77), с което е изразено отрицателно становище.

Съдът намира така изложените доводи от ДАНС и на които се е позовал административния орган, за напълно погрешни и същите не намират опора в закона.

Целта за пребиваване е ясно изразена и това е търговско представителство на регистрирано в България чуждестранно юридическо лице. В същото време от страна на жалбоподателя са представени достатъчно доказателства, както за уредено жилище, така и във връзка с дейността на търговско представителство. В тази връзка, изрично в писмото на ДАНС се сочи, че адресът на който се помещава търговското представителство, е в процес на оборудване с медицинска апаратура, именно какъвто е предмета на дейност на това представителство. Фактът, че в годишната програма на предприятието се сочи осъществяване на контакти с организации в сферата на строителството, не означава, че няма да осъществява дейността за което е регистрирано търговското представителство, при положение, че се влагат парични средства за закупуване на медицинска апаратура.

Будят недоумение изложените доводи, че регистрацията на търговското представителство е осъществено с помощта на адвокат, като името ѝ било свързано с други подобни случаи, при които имало нарушение на ЗЧРБ, при положение че дейността на един адвокат по принцип е свързана с юридически консултации и съдействие именно при такива случаи.

В тази връзка, изложените доводи за фиктивност на адреса на представителство, при положение, че същият съществува и се закупува апаратура, не могат да бъдат споделени.

В същото време, нормата на чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ предполага издаване на виза на лица, които са търговски представители, поради което само по себе си, това не е основание за отказ и всеки който отговаря на тези изисквания може да се възползва от тази облекчена процедура.

От посоченото следва, че представените доказателства от страна на жалбоподателката не поставят неясноти относно условията за престоя му в страната, точно напротив – ясно е заявена целта, като тези доказателства въобще не са обсъдени от административния орган, а същият превратно тълкува заявеното основание – не била ясно целта за пребиваване именно в България, при положение, че именно тук е регистрирано търговското представителство.

Съгласно чл. 21, т. 7 от Регламент (ЕО) №810/2009г. на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009г. за създаване на Визов кодекс на Общността разглеждането на заявлението се основава главно на автентичността и надеждността на представените документи, както и на истинността и надеждността на направените от кандидата декларации, като съгласно чл. 21, т. 8 при разглеждането на дадено заявление консулствата могат в надлежно обосновани случаи да поканят кандидата на интервю и да поискат допълнителни документи.

В конкретния случай, въпреки че от жалбоподателят са представени всички изискуеми документи и същите не са обсъдени по същество, а са изведени необосновани изводи без такава допълнителна проверка да е извършена, в случай, че е имало съмнение относно заявената цел.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния

административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноси, но такива не се претендират, поради което не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на М. Т. Т., гражданка на Р. Т., родена на 02. 05. 1962 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № IST25024445V от 03. 10. 2025 г. на ЗКС, съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Т..

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - съветник, консул в Генералното консулство на Република България в И. - Т., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: